

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

D[omi]nica octaua post penthe[costes]. Sermonis quinquagesimi septimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

qui facit voluntate patris mei qui in celis est: Jo. 6. hec est autem voluntas patris mei qui misit me. ut omnis qui videt filium et credit in eum. habeat vitam eternam. Ille vero credit in filium qui ea facit que ipse dei filius mandavit: Ipse intrabit in regnum celorum: regnum celeste debet merito dari ei qui facit voluntate patris celestis. qui pro remunerat filium non alienis. sed propriis bonis. Rursusque dignum est eum qui credit sic in filium quod eius servat mandata esse in regno celorum. ubi Christus est. Jo. 17. pro quos dedisti mihi. volo ut ubi sum ego. et illi sint mecum ut videant claritatem meam quam dedisti mihi

Unica octava post penthe. Sermonis quinquagesimi septimi. Prima pars A

Quomo quidam erat dives qui habebat rem. Luc. 16. Sic dicit Crisostomus. Opprimio quedam erronea ingenuita est mortalibus que auget crimina et bona minuit. et hec est illa opprimio que homines credunt se quecumque possident in usu vite possidere ut dominum. cuius contrarium tunc appetit quoniam de temporalibus istis oportet deo reddere rationem. cum enim dominus habet dispensatorem reddat alteri rationem manifestum est. quia homines non sunt domini temporalium sed dispensatores. Et hoc totum declaratur in parabola patris evangelii de villico iniquitatis. quod in tres partes dividit. primo ponit citationem villici ad reddendum rationem. secundo explicat eius sagacitatem ad futurorum provisionem. ibi ait autem villicus intra se. tertio commendat ipsius prudentiam ad nostram eruditionem. ibi. Et laudavit dominus. **B** Circa primum tria facit. primum mittitur enim villicatus commissio: homo quidam erat dives: homo iste deus est omnipotens qui homo dicitur. eo quod hominem singularem habeat curam et providentiam. ac si homo esset. ipse vero dives est. cuius est celum et terra. et omnia que in eis sunt. de cuius divitiis dixit Agnes virgo. cuius opes nunquam deficiunt. cuiusque divitiis non deficiunt. et attende quod mundam homines illum dicunt divitem. qui bonis temporalibus habundat. Sed hoc non est verum. quia unicuique de seipso credendum est habere autem bona temporalia nunquam dicunt se habundare. et ideo hec bona non faciunt divitem. Et ideo bonis temporalibus ille dives est. qui contentus est his que habet. nec plura querit. quoniam etiam pauperes multi sunt divites. Tho. 5. Sufficiebat nobis paupertas nostra. sed ille est divitior qui ipsas mundi contemnit divitias. Ille vero est divitissimus. qui bonis habundat que sibi tolli non possunt. et hec sunt vere divitiis virtutum et gratie quibus omnibus dives est deus omnipotens. Ipse enim est dives infinita bonitate. Ro. 2. an divitias bonitatis dei contemnis. Dives est multitudo me. Eph. 2. deus qui dives est

in mīa Dues est in habundanti grā. Eph. 1. fm diuicias grē
 eius. que sup habundāt in nobis. Item est diues nobilitate co/
 gnōis. Ro. 11. Daltitudo diuiciaz sapie et scietie dei. Di/
 ues est magnitudine glie. West. 1. ondit diuicias glie regni sui
 ac magtudinē et iadantiā. Cuins diuicie tante sūt auctoritatē
 vt omēs homies qui diuites sunt. eius diuiciis sint diuites. 1.
 Re. 2. dñs paupem facit et ditat. Prouer. 10. bñdīctio dñi di/
 uites facit. Itē sine eo qlibet est paup. Job. 1. dñs abstulit sicut
 dño placuit. ita factū est. Largit aut deus hominibz sex genera
 diuiciaz. s. diuicias nature. fortune. corpis. aie. gracie. et diuicias
 glorie. diuicie nature sunt amunes. mūdi. s. machina cum
 suo ornatu. celū cū syderibz et omni suo ornatu terra. ignis. aer
 aqua. et omnia que in eis sūt. q̄ dedit deus in miltēriū cūctis
 gētibz. vt dī Deu. 4. diuicie fortune sūt. pecunia. possessiones
 mancipia. et bestie. de quibz. ps. omnia subiecisti sub pedibus
 eius oues sūt. Diuicie corpis sūt. generositas. originis. sanitas
 fortitudo. et pulchritudo. et ordinata mēbroz distīctio. Gen.
 2. formauit deus hominē de limo tēre. diuicie aie sunt vīuac/
 tas sensū. irascibilis. v̄tus amatiua. ars ingenij. voluntas. in/
 tellectus. et memoria. Exo. 4. Quis fecit os hominis. aut q̄s fa/
 bricatus est vidētē et cētū. nōne ego. Diuicie grē sunt. fides.
 spes. caritas. fortitudo. tpancia. iusticia. prudentia. sciencia. sapi/
 encia et intellectus. atq; rursus amicitia honor laus. et fama de
 quibz omnibz dīc aplus. 1. Cor. 4. Quid habes homo q̄ nō ac/
 cepisti. diuicie grē sunt apta dei visio. dulcis ipius amor. secu/
 ra tranqllitas et angeloz confortium. que esse adeo dīc aplus
 Ro. 9. ondit diuicias glorie sue in vasis mīe. que pparauit in
 glīam. patet igit q̄ omne genus diuiciaz a deo est. Prou. 8.
 mecum sunt diuicie et glia vt dīc diligētes me. et thezauros
 eozū repleam. **C** Qui hēbat villiciū: villicus nomē ha/
 bet a villa et dīcē custos ville. aut dispēsator bonoz ville do/
 mini sui. quē nos iconomū vel gastaldū dicē possum⁹. Ex quo
 appet fm Am. q̄ nō sūt villici dñi. h̄ potius alienaz facultatū
 dispēsatores. Et nota q̄ qlibet hō est villic⁹ dei. cui triplex vil/
 la amissa est gubenāda. et fruā⁹ ipius dispēsare prudentē man/
 datū est. p̄ma villa ē mūdus iste. cui⁹ fruā⁹ sūt bona t̄palia.
 que qlibet debet custodire ne alteri rapiat. et sibi amissa seruis
 dñi distribuere. Secda villa est corpus ppū. qz custodiendū est
 ne p̄ q̄nq; portas sensū mors igrediat ad aīaz. ire. g. mors in/
 gressa est p̄ fenestras n̄as. bene custodiebat corp⁹. Job. dīcēs

Sermo

31. ca. pepigi sedus cum oculis meis ne cogitarez quidē de vī/
gine Gre. ne incaute respiceret qđ postea mutus amant. bona
etiā ipsius corpis. vt sanitas fortitudo etiā dispēsan da sunt ad
dei hūitū et honore. Tercia villa est aia que a pūis cogitatio/
nibz custodiēda ē cui⁹ oēs v̄tutes distibui dūt ad dei cognitōez
et amozē Quia vero frēqnter male custodiunt iste ville. ideo se/
cundo ponit villia accusatio: Et hic diffamatus est apud illū
Xug. culpa publica sceleris. non indiget strepitu accusatoris.
talis em̄ culpa seipam accusat. Et glo. sup Gen. Euidencia pa/
trati sceleris nō indiget clamozē accusatoris. qz vō pctā nra ff
publica deo. id in causa ista corā deo ipa nra pctā acusat ⁊ dif/
famāt villiā. testis est nihilomin⁹ ipa scieēda corā deo. Ro. ⁊
testimōm reddente illis scia eoz. ⁊ int̄ semuicē cogitationū ac/
culatū. aut etiā defendētū in die cū iudicabit dñs occulta cor=
dium. Igit̄ etiā taente lingua. scelera peccatū petozē diffamāt
et testis est scia: ¶ Quali dissipasset bona illius: bene
dicit qđ dissipasset. et nō absolute dissipasset qz nullus q̄tūāqz
petozē sic pōt dissipare bona sibi a deo collata. qn̄ deus ea redu/
cat in aliquē bonitatis ordinē. Si em̄ aliquis ita male vixerit.
vt bona sibi collata dissipauerit. nō vtendo eis ad debiti sinez
vite eterne. tū hāc ipam dissipatōez de⁹ reduat in bonū iusti/
cie punēdo p̄ pctis vt dicit aug. ⁊ nota qđ mal⁹ villi⁹. 1.º dissi/
pat bona tpalia aliena rapiendo. vsuris. furtis. et rapinis. dis/
sipat etiā ppria expendendo in luxuriis. conmessacōnibz in
pompa mūdi. castnis munitōibz. eq̄tatibz et aliis supfluis Lu.
15. dissipauit subaz suā viuendo luxuriōse Itē dissipat pctozē bo/
na corpis dū vtit fortitudie ad bella saitate ad venefa pulchri/
tudine ad vana. Gre. de āgelicis. heu qđ generosos vultus dya/
bolus rapit. Nec ⁊ murus ierlm̄ dissipatus est. corpus murus
est aie. p̄ cui⁹ dissipatōez ingrediūtur ad aiam vicia. eel. 10. qđ
dissipat sepe mordebit eū coluber. Itē dissipat pctozē bona ter/
re ville. s. aie ingenū nāqz et arte quibz debuisset ppam vitam
discutere dissipat in terrenis merchācis v̄tutē amatiuā. qđ coz⁹
Job. 17. cogitāōes mee dissipatē sūt coz̄ qntes coz̄ meū. heu qđ
nobilis ingenia multoz̄ hoīm videm⁹ dissipari implicatōe tpa/
lis lucri. que si intenderēt diuine cogitāōi. neqz arist. excelluis
set vnū ex ipsis. arte rursus iuemūt et mdultriā in extogitāōis
vīs subtilissis. mercationū. sic vt cū etiā pctm̄ faciūt videant
fecisse iusticiā Itē v̄tutē pulcherrimā amozis iqnāt cupiscētis
pessimis Itē. 10. sumpserūt iacob et deus eius dissipauerūt

3° ponit villicatō ad iudiciū: et vocauit illū: vocat de⁹ peccatores
 triplici aliqñ p exteriorē pdicatoris hmonē. aliqñ p internam
 inspiracōm. cū peccoz cōstituit se ante deū. et discutit qñter in hoc
 mūdo vixerit. aliqñ tandē vocat vnūquēqz in morte: et ait illi:
 tria vba dixit xp̄us peccozī magne angustie et anxietatē. que si
 continue auribz n̄ris insonuerint, nullo mō peccabim⁹. p̄mu⁹
 est rigide reprehensionis: quid hoc audio de te. quare de te au-
 dio talia. de te namqz sic dotato muneribz gr̄az, p̄uento b̄ndi-
 ctiōibz, cōstituto dispensacōe meaz rerum. q̄re audio clamorē
 de terra resonāte. tātam illegalitatē. tā horribilia scelera. tā an-
 tiqua vicia, tantaqz dissipasti t̄palia. inq̄nasti corpus. aiā pec-
 catis inueterasti. ps. audiuit deus et spreuit. et ad nihilū rede-
 git valde israhel. E. Scdm vbum est anxij timoris: redde
 rōnē villicacōis tue: D vbum tremendū, o verbū anxij, o vbum
 durū discussionis districte, qñ exigitur a nob ratio de occultis
 cordiū cogitacōibz. de q̄buscūqz etiā otiosis hmonibz. de cunctis
 n̄ris actiōibz. tūc apti erunt libri celestes. tunc aptus erit lib
 conscientie. in quo leget memoria q̄cquid cogitauit, dixit et fe-
 cit. tūc examinabunt facta. tūc discutiet ratio vite n̄re. heu q̄s
 futurus est securus in illo examine, qñ patet que nūc latent ar-
 guente luie. Tercij vbum est amarū doloris. tā em̄ nō poteris vil-
 licare: in futura em̄ vita tollit omnis villicat⁹. ita vt vltimus
 nec h̄nec male possit opari. magn⁹ igit dolor est aie qñ pri-
 mante hora mortis audit sibi dia. q̄ vltimus villicare nō pos-
 sit. puto q̄ totū mundū daret, vt sibi cederet spatij vni⁹ hore
 quo penitret. et aliqd boni ageret. h̄ non dat sibi. qz t̄pus illd
 reddēde rōnis est. et nō exercente villicacōis. Audiamus igit
 hec tria verba seueri iudicis. et ante iudiciū penus iusticiaz. vt
 nō peccem⁹. Die. 22. terra tra terra. audi h̄monē dñi. Die.
 38. audi et bene tibi erit. Legit q̄ abbas q̄dā bona monasterij
 dissipauerat. multisqz peccis erat onerat⁹. ad quē iūrmantē ve-
 nit inuenis q̄dā albis idutus dīcēs. sitis patris dñe abbas die
 tercio meū venire ad dñm meū redditur⁹ rōez vniūse vite v̄re
 q̄ ille iūrogauit. et q̄s ē dñs tu⁹ ad cui⁹ me citas iudiciū at ip̄e
 dñs inq̄t est. q̄ fecit celū a terrā quibz audiet abbas ille cōtuit
 v̄tūqz faciē ad pietē anxie flēs et gemēs q̄ dū sui cōsolarent. qz
 esset spes salutis a medicis causasqz iusticie p̄quirerēt. nihil lo-
 quebat. tandem vero importunis deuictis precibz ad dei inq̄it
 iudiciū etiam visibilibz die tercio vocatus sum et mihi dia-
 tis q̄re tristis horratibz q̄ eū amicus ad p̄nāz. r̄ndit t̄pus nō
 eē agēde p̄nē. h̄ rōis reddēde eo igit dissilante penitē. venit ad

Sermo

eū die 3° prior inuenis. venit inq̄t dñe abbas eam⁹ ad dei iu-
diciū. surrexit ille de lectulo ⁊ mēbris infirmis sequebat̄ ange-
lum cui⁹ ad mediū domus uenisset nō se tenens p̄ debilitate ce-
cidit retrosum ⁊ fractis uerūib⁹ emisit sp̄m qui statū ad dei est
rapt⁹ iudiciū nā ut dicit̄ Xu. i. h̄mone inoꝛtū hac q̄ p̄pe anim
aduersione impius p̄uit̄. ut moriēs obliuiscat̄ sui. qui dū ui-
ueret oblit⁹ ē dei q̄ dū tps hēm⁹ opem bonū ē. Secūda pars
Secūdo cū dicit̄. Mit aut̄ villicus ē. ponit̄ remediū
ad fugiendū dēnācem. ⁊ tria facit. p̄mittit̄ em̄ mē-
tis anxietas: ait aut̄ villicus intra se: intra se loquit̄
quia nullū in casu isto inuenit̄ amīcū quē d̄sulat: quid
faciā qz dñs me⁹ aufert a me villicatōez. cris. fidel̄ disp̄sator q̄
de p̄pa disp̄nsatōe d̄fidit. desiderat̄ cū paulo dissolui. et ēē cū
x̄po. is autē cui⁹ sūt uota terrena anxiat̄ in exitu. Job. 31. qd̄
faciāz cū surrexerit dñs ad iudiciū. et cū q̄sierit quid r̄n̄debo ei:
fodere nō ualeo. Cris. impotentē esse in ope crimē est uite in her-
tis. nō em̄ timeret si d̄sueuisset affectare labores. duob⁹ aut̄ mo-
dis indigēs potest acq̄rere necessaria aut opando qd̄ iste nō po-
terat. vñ dicit̄. fodere nō ualeo aut medicādo qd̄ iste erubescē-
bat. vñ subdit: medicare erubesco: qz aliis ipse largiri d̄sueue-
rat. Seneca nihil inq̄t carius emitt̄. q̄ qd̄ p̄bō impetrat̄. If
Considerandū est. qz in alia uita nec anima potest bona opari.
quib⁹ adiuuet̄ ad gl̄iam. nec ipsa bona potest ab aliis mendi-
cādo impetrare. opari quidē non potest. quia tps uite p̄nt̄
comparatur estati. alia uero uita similis est hyemi. in qua q̄libet
accipit quod estate acquisiuit. p̄pter quod piger hominē hor-
tatur salomon Prouer. 6. vade ad fornicāz o piger. ⁊ discē sa-
pienciā. que cum nō habeat ducē ac p̄ceptorem parat̄ estate di-
bus sibi. vñ Cris. uita p̄ns hēt exercitiū mādatoꝝ. futura uero
solatiū. si nihil opatus es hic. frustra in futurū speras. Nec po-
test aīa medicare in alia uita. qz nō dabit̄ ei. hui⁹ signū sūt fa-
uē uirgines que petētes oleum a prudentib⁹ repulse sunt. sed nec
diues epulo medicāz guttā aq̄ recepit. ahi etiā uolētes ingredi
nuptias celestes. cū rubore uicti sūt dicit̄ x̄po. amē dico uobis
nescio uos. Itē nec emere pō tūc uitā eternā. qz nec habet vñ
emat nec est ibi uenditor. Itē nec pōt accipere mutuo. Itē nec al-
teri cambire. unde Criso. quilibet suā uersationem ut tunicāz
induit non est eam exuere. nec alteri cambire. hec igitur et cau-
sa quare erubescendū est in alia uita medicare. quia nō datur
medicātib⁹. siue em̄ i aliq̄s petat̄ do no elemosine siue p̄tio. siue

cambio siue mutuo nō dabit ei. Proū. 20. ppter frigus piger arare noluit. medicabit ergo estate et nō dabit ei. h̄ nec anime in alia vita p̄ficiet p̄ sanctorū p̄uocatiū. Tribus em̄ modis aliq̄s p̄uocant̄ i causa. s. aduocōe. ibi vō null⁹ erit aduocatiōis loc⁹ Ihe. 15. si steterit moyses et samuel corā me. nō est aīa mea ad ppl̄m istū. istos duos noīat. qz in causa ppl̄i sp̄ fuerūt aduocati et mediatores. et subdit. ecce illos a facie mea et egrediant̄. qz si dixerit ad te. q̄ egrediem̄. dices ad eos. hec dicit dñs. q̄ ad mōtem ad mortē. et qui ad gaudiū ad gaudiū. et qui ad famē ad famē. Scdo p̄uocant̄ in causa amicitia et sanguinitas. qñ reus est amic⁹ vel sanguine⁹ amicorū iudias. h̄ in alia vita tale p̄uocatiū nō hēbit. qz nullus sanctorū amicos vel sanguineos poterit liberare. Ecce. 9. Si fuerint tres viri isti in medio p̄tōrū Noe Daniel et Job ipsi iusticia sua liberabunt aīas suas. viuo ego dicit dñs qz nec filios suos nec filias liberabūt. 3. in causa reo p̄uocatiū p̄stant p̄ces amicorū et potentiū. h̄ nec istud hēbit locū in alia vita. qz om̄es oīones sanctorū simul iuncte nō liberarent vnā aīam ad infernū damnatā. Die. 7. noli orare p̄ populo hoc. nec assumes p̄ eas laudē et oīonē. et nō obstitas mihi quia nō exaudia te. erubescendū est ergo in alia vita sanctorū p̄uocatiū medicare. qz nō obtinent̄. Et Scdo ponit̄ villi sagacitas. scio quid faciam: qz anteq̄ tollar a villicatiōe debita relaxabo debitorib⁹ dñi mei. et distribuā eis de facultatib⁹ eius vt cū amotus fuero a villicatiōe: p̄ sniam mortis quilibet a villicatiōe amouet. recipiat me ip̄i q̄b⁹ relaxaui debita et facultates tradidi dñi mei: in domos suas: vt nō cogat fodē. a medicare puidit̄ igit̄ iste villicus requiē post̄ apletā villicatus officiaz: non laborādo nec menducando. sed potius bona sui dñi distribuendo. Vbi cōsiderandū est. qz vt supra dictū est. tres ville cōmissae sunt hōi. corpus. s. mūdus et anima. quaz̄ fructus debet dispensare ad honorē dei. corpus namqz suuz debet distribuere. in ieiuniis vigiliis et ceteris laborib⁹ p̄ deo assumptis. et sic bona corpis optime erunt dipeusata. Si vero corpis labores sustinere non posset. q̄admodū et hic villicus dicebat. fodere non valeo. salte bona aīe que sūt amor cognitio et memoria. ita distribuatur orando meditādo de lege dei et cunctos etias iūmicos amando. vt orationibus sibi recompensetur. Quod laboribus efficere non potuit. qz si rursus etiam orare erubescit. Vt potest quia nescit quemadmodum et hic villicus aiebat: mendicare erubescit: qui enim orat mendicat. petit enim suffragium tunc

*Quid igitur faciendum. an
abstinere a munda an de
sperandum: an clauis do
mine sero p̄mittenda e
anfigenda. fieri la m
nem ex qua vocat frequ
quater. Memne. fardū
du quod villicus fecit
et dñs. prudētia rariā
et mutare in sp̄m dē
sem sapientia quia dō
prop̄m me. nescio para
dola hat. no ut eius affi
nam sequamur. Declara
tō. sed vanae sapientia
lōis vt velle ferebat̄
gēliū q̄ talis p̄ca calidū
dōc. et alia cetera. qz*

Sermo

certe nō restat nisi q̄ p̄uideat sibi talit̄ de bonis tercie ville dñi sui. s. de bonis t̄palibz. elemosinas largiendo. q̄ talis dispensatio omnē defectū excuset corpis ⁊ anime. vnde Dan. 4. peccata tua elemosinis redime. ieiuniū em̄ quod est distributō bonoz corpis. et oīo que distribuit bona aie. atq̄ elemosina que distribuit bona mūdi sunt opa quibz habet̄ vita eterna. h̄ elemosina supercedit. t̄ho. 12. bona ē oīo cū ieiunio ⁊ elemosina magis ē. Tercio ponit̄ exrogatā consilii executio: conuocatis itaq̄ singulis debitoribz dñi sui: debitozes appellat qui debebant dño annūarios redditus p̄ bñficijs ⁊ possessionibz noīe ipsius reuētis: dicebat p̄mo. q̄ntū debes dño meo. at ille dixit. centū cados olei: Beda. cados grece amphora est. quā vulgari ter barile dicim⁹. atinēs tres vinas: dixitq̄ illi: accipe cautōz tuā. cautio est c̄yographū siue cartula debiti manu debitoris scripta. in qua p̄fiter̄ se esse debitorē alicuius. et ipam cartulaz nō retinet debitor. sed tradit eam dño. omnia vero iura dñi et cartas h̄bat villic⁹ iste penes se. ⁊ iō potuit tradē eas debitoribus: et sede cito et scribe: de manu tua sicut et priorē scripturam manu tua scripseras: q̄nquaginta: dimidiā p̄ez annualiū reddituū ei dimisit: deinde alij dixit. tu vero q̄ntuz debes. qui ait. centū choros tritici: Cho. 30. modios atinet. ⁊ est onus calameli: ait illi. accipe literas tuas: q̄s prius tuis manibz notasti. et scribe octoginta: q̄ntā p̄tem debiti relaxauit.

Tercia pars.

Edo amendatur villici prudentia ad nr̄am eruditionē. cū dñs ⁊ laudauit dñs ē. 1.º amēdat villicū dñs: ⁊ laudauit dñs villicū iniquatē q̄ prudent̄ ⁊ sagacit̄ fecisset. Nota q̄ nō laudauit eum de fraude facta. h̄ de prudentia qua sibi puidit in posterum. e contrario ergo vt dic̄. Aug. ista similitudo intelligēda est. si em̄ laudari potuit. qui in fraude fecit prudentiā. multo amplius placet̄ deo. qui fm̄ eius impium ista opa faciūt. vel alit̄. laudat̄ opus villici. nō in se h̄ in suo sigficato. q̄cquid em̄ h̄emus est dñi dei nr̄i. vñ si de bonis dñi nobis collatis largiendo elemosinas p̄uideam⁹ in postez. laudamur ab ip̄o. vel alit̄. nō amēdat dñs absolute prudentiā villici sed in opatione ad prudentiā sc̄toz. q̄ prudentior fuit ad fraudem q̄ iusti ad iusticiā. et h̄ est qd̄ subdit: q̄ filij huius seculi ⁊ amatores mūdi. prudentiores filijs luc̄. filio luc̄ sc̄tos appellat quoz opa nō sūt i tenebris. h̄ in lumie gr̄e. in generatōe sua sūt. ⁊ in secularibz ad que vident̄ geniti prudentiores sūt. Orig. filij seculi hui⁹ nō sapiētiores h̄ prudentiores dicunt̄ filijs luc̄ ⁊ hoc

nō absolute. sed in generatione sua. id ē in secularibz. attēdam⁹
quō seculares pei detiores sūt ad lucra tpaha. qualē carnē pa-
scant. bñ induant. quō ingenio fauores pncipū acquirāt. pūde-
tiores sūt ad hęc mūdāna. q̄ multi iusti ad acquirenda celestia.
vñ apli dormiebāt qñ iudas circūbat hinc de vt traderet xpm
sic dormiētibz religioz. seculares lucra sectant. terra mari et mil-
le pericul. Itē videmus hoies seculi armis industres ad defensio-
nē suā. et expugnandū inimicos. magis q̄ multi iusti sint pau-
dentes temptationibz resistere. et diabolu expugnare. Itē vide-
mus mulieres magis se ornare vt placeant mundo. q̄ multi vt
placeant deo. ppter q̄ abbas machanus cū videret meretricē ce-
nata plārit. qz magis ipsa satagebat mūdo placere. q̄ ipse deo
¶ Secūdo adducit salubre documentū. et ego dico vob. facite
vobz amicos: amicos nobz facim⁹ paupes. cū eis largim⁹ elemo-
sinas: de māmona iniquitatis: Aug. q̄ hebrei dicūt māmona.
latini diuicias vocant. Aduertendū q̄ nō precipit dñs fieri ele-
mosinas de male acquisitis. eccle. 34. Dona que iniqui donant
nō approbat altissimus. neqz pspicit in oblationibz iniquoz.
qz qui offert sacrificiū de substātia paupis quasi qui victimat fi-
liū in aspectu patris. māmona vero iniquitatis vt dicit Aug.
diuicie sūt vñcunqz habeant. que si male acquisite sint faciendū
ē amicos eas restituendo. vñ pristina amicitia reparet. licet resti-
tutio nullius sit meriti. si vero diuicie nō sunt de malo acquisite
rursus nihilo ius dicunt māmona iniquitatis. et hoc ppter mul-
ta. pmo hñ Aug. qz nō sunt vere diuicie. imo paupertate plene
et sp̄ talibz obnoxie. si em̄ vere diuicie eēt securitate prestarent
secūdo eo q̄ iniqui sibi cōstituāt sp̄ in eis Psal. et in multitudine
diuiciaz suaz glorianē. tertio vt dicit Amb. qz temptāt aīas
nras cupiditate. vt velim⁹ seruire auaricie que ē idolorū seruit⁹
quarto hñ bñ. qz vt i plurimuz acq̄runt iniq. vñ puerbaliē
dicūt nō est cumulus sine puluere. Quinto hñ theo. qz iniq̄ re-
tinent. magna em̄ nequicia ē ea retinere. vñ dñt viuere paupe-
res et pmittere eos mori. sexto qz iniq̄ expendunt in luxuriis ⁊
amessationibz atqz aliis supfluis. septimo qz ppter diuicias plu-
ra amittunt iniq̄. octauo qz aīos hñtū faciūt iquos vt sp̄ am-
plus desiderent. nono dicunt diuicie iniquitatis. id ē ineq̄ta-
tis. qz ineq̄lit possident: vt cū deseritis: p̄ moētē. cum hō mo-
ritur deficiat ei vita. deficiat mundus. deficiūt amici ⁊ consangui-
nei. deficiunt opes. deficiat possibilitas ad bene operandum.
Videat ergo quilibet. vt dum hic viuūt donis elemosinarum.
acq̄rat sibi amicos i alia vita. alias male eēt recept⁹. Sic eadit

Primerbum

Sermo

exemplū eius qui habuit tres amicos. quoz vnu dilexit plus
q̄ mūdū. s. et diuitias. alterū q̄ntū se filios. s. vxozē ⁊ sangui
neos. alterū minus se. s. paupes. quoz p̄mus hō eunti ad dei
iudiciū tribuit. vix vñ moriens tegat. alter comitat ei vsq̄ ad
foueam. s. mīa in paupes ante deū vadit cū morietē. vñ Amb.
sola mīa comes est defunctorū. vñ subdit: recipient vos in eter
na tabernacula: paupes vos recipiunt in celis. q̄ mīe opus il
lis impensuz causa est. vt illic recipiam. igit vt dicit Greg. Si
eoruz amicitias. acq̄rimus eterna tabernacula. p̄sare debemus
q̄ p̄ omis potius mūera offerim⁹. q̄ egenis dona largiamur.
p̄sem⁹ etiā vt dicit Criso. q̄ elemosina est ars areuz q̄ data
in terris. fabricat in celis nō luteas domos sed celestes. nō tran
sitoria tabernacula s̄ eterna. q̄lem quisq̄ edificauerit talē repiet
exemplū regis indie q̄ repit palatiū in celis fabricatū ex elemo
sinis substācie sue. q̄m beat⁹ Tho. ap̄ls paup̄ib⁹ erogauit ⁊c.

Vnica nona post penth. Sermo lviij

Prima pars.

Vm appropinq̄ret ih̄sus Iherosolimā ⁊c. Lu. 19
nō est sine p̄uidentia. si aliq̄s suis etiā damnis
castigat. sed ille p̄uidentior est. quē dāna corri
gunt alioz. longe vero omnib⁹ quisq̄ magis
sapit. si nullis damnis. s̄ solo emendat iudicō

rōnis. volens igit ecclia nos corrigi vel alioz exemplo. euāge
liū p̄ponit de destructione gētis iudayę ne similia faciam⁹. p̄t
que illi pierunt. vñ in hodierna epistola. Cor. 10. scripta sunt
hec ad correctionē nr̄az. in quos fines seculoz deuenerūt Tria
igit tangunt in euāgelio hodierno. Primo ⁊ passio saluatoris
de ruitura ciuitatē. Secdo declaratio erroris de fut̄a calamitate
ibi. q̄ ueniet dies ⁊c. Tercio opatio seruozis de amouenda
cupiditate. ibi. et ingressus. ⁊ Circa p̄mū tria facit. pre
mittit em̄ fletū ⁊ passionis Vbi sciēdū q̄ ea que legunt in p̄nti
euāgelio facta sūt dñica palmarū. ueniet em̄ xp̄o de bethania
ihr̄liam occurrit ei sedenti sup̄ aselluz multitudo magna de ciui
tate. cum ramis arborū cantantū. benedictus rex israhel qui ue
nit in noie dñi. igit. cū appropinq̄ret ih̄sus iherosolimā: hec est
ciuitas regalis et sacerdotalis. in qua multitudo maxima due
nerat vndiq̄ ad festū pasce celebrandū. ad ipam vero ciuitatez
appropinq̄bat xp̄us. vt in ea mortem suscipiens humanum ge
nus redimeret: videns ciuitatem: in qua passurus in breui. sa
mosissimam laudibus. potētissimam ciuib⁹. fluentem deliciis.
habundatē diuitias. ⁊ edificiis pulcherrimā: quā videbat quidē

14. April. p. p̄ceder.

Commemoratio ciuitatis Iherosoly
mitane.